

РЕШЕНИЕ

№ 5700

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маргарита Немска

ЧЛЕНОВЕ: Радостин Радков

Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **3773** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП срещу Решение 20257998/23.11.2020 г. по НАХД № 828/2019 г. по описа на СРС, НО, 136 състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление № 389692-F437868 /13.12.2018г., издадено от директор на Дирекция”Обслужване” в ТД на НАП-С., с което за нарушение по чл.97а, ал.4 от ЗДДС и чл.97, ал.2 от ЗДДС, във вр.с чл.97а, ал.2 от ЗДДС и на основание чл. 178 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева, като размерът на наложената санкция е намален от 600 лв. на 500 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, в частта, с която е изменена наложената имуществена санкция, както и в частта за присъдените разноси в полза на [фирма] . Моли се, решението да бъде отменено, като НП бъде потвърдено изцяло. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - [фирма] – не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 18.10.2018г. била възложена проверка от АНО на [фирма], което на същата дата подало заявление за регистрация по ЗДДС с вх.№ 223911802117172. На 26.10.2018г. От представените от фирмата документи проверяващите установили, че за периода от 01.09.2018г.до 30.09.2018г. дружеството е предоставяло услуги по чл.21, ал.2 от ЗДДС , с място на изпълнение на територията на друга държава-членка и за доставката на услугата дружеството е получило приход на стойност 2 738,40 лева от получателя „D.”L.-И.. Изпълнението на задължението по чл.97а, ал.4, във вр.с чл.97а, ал.2 от ЗДДС за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС 7 дни преди настъпване на изискуемостта на данъка за доставката /авансово плащане или данъчно събитие/ е реализирано от дружеството вместо до 14.03.2018г., на 18.10.2018г., т.е.със закъснение от 218 дни. С оглед направените констатации, бил съставен АУАН № F437868/05.11.2018 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 389692-F437868 /13.12.2018г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалния правила.

Според разпоредбата на чл. 97а, ал. 2 ЗДДС на регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка". Ал. 4 на чл. 97а задължава лицата по, ал. 1 и 2 да подадат заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. [фирма] е задължено лице, по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДДС. Видно е от нормата на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, че седемдневният срок за задължителна регистрация е в зависимост от датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие).

От събраните в хода на административно-наказателното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява, че задължението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС е възникнало за дружеството на 14.03.2018 г., което не е изпълнено, с което е осъществен съставът на посоченото в НП административно нарушение.

Съгласно чл. 178 от ЗДДС, данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Правилно СРС е намалил първоначално определената санкция от 600 лв. на 500 лв., тъй като същата съответства на тежестта на нарушението.

С оспореното решение, правилно са присъдени разноси в полза на ответника по касационната жалба. Видно от изхода на спора и съобразно правилата на чл.143 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.3 от ЗАНН, разноси се дължат по съразмерност в полза на [фирма], тъй като жалбата е частично уважена.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 20257998/23.11.2020 г. по НАХД № 828/2019 г. по описа на СРС, НО, 136 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.